Dosar nr. 4-2790/2026
4-26110748-12-4-01092026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana,
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Sergiu Ciobanu
grefierului Maria Darie

examinând în şedinţă publică cauza contravenţională pornită în privinţa lui *****, născută la *****, IDNP - *****, care se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 177-882/2024 din 19 august 2026, cet. ***** este învinuită de faptul că, având calitatea de debitor nu execută intenționat și se eschivează de la executarea a documentului executoriu, prin ce este învinuită în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Procesul contravențional, pornit în privinţa lui *****, în baza prevederilor art. 421 alin. (3) din Codul Contravențional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

Agentul constatator, executorul judecătoresc Burlac Oxana, persoana învinuită cât și reprezentantul victimei, fiind citați legal, în ședința de judecată, nu s-au prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Mai mult, în partea ce ține de citarea participanților, instanța reține că în acest sens, au fost întreprinse toate acțiunile necesare, fiind, pertinentă practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.Din motivele expuse, fiind în prezența datelor de citare legală, instanța a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată fixează că, vinovăţia lui ** este dovedită pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acţiunilor conform art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, pentru neexecutarea obligaţiilor prevăzute de Codul de executare, reieșind din următoarele considerente.***

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii:

a) încetarea procesului contravenţional; sau

b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

În conformitate cu art. 7 din Codul Contravențional, persoana pate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Potrivit art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând semnătura agentului constatator a vicimei precum și a martorului asisitent.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din Codul Contravențional, sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Astfel, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În ședință s-a constatat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 177-882/2024 din 19 august 2026, cet. ***** este învinuită de faptul că, având calitatea de debitor nu execută intenționat și se eschivează de la executarea a documentului executoriu, prin ce este învinuit în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Astfel, potrivit art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.

Iar, conform art. 11 lit. a) din Codul de Executare, sânt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: titlurile executorii eliberate de instanţa de judecată în condiţiile legii.

Agentul constatator Burlac Oxana, în calitatea sa de executor judecătoresc, de la momentul primirii executării documentului executoriu şi până la data încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie, a adus la cunoștință de nenumărate ori făptuitorului despre obligaţiunea de a executa hotărârea judecătorească, fiind astfel nişte acţiuni care în final nu s-au soldat cu un rezultat scontat.

Acţiunile întreprinse de către executorul judecătoresc în vederea executării hotărârii judecătoreşti, dar şi vinovăţia făptuitorului *****, sunt întărite în tot şi se dovedesc, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de executorul judecătoresc în susţinerea procesului-

verbal cu privire la contravenție nr. 177-882/2024 din 19 august 2026, în particular: titlul executoriu nr. 2-10077/2024 din 10 mai 2024; încheierea privind intentarea procedurii de executare nr. 177-882/2024 din 30 iulie 2024; încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării nr. 177-882/2024 din 30 iulie 2024; comunicat informativ privind disponibilul în conturile bancare nr. 08/05-01-0100517 din 31 iulie 2024; registrul interdicțiilor aplicate la data de 30 iulie 2024 în privința debitoarei *****; procesul-verbal de ieșire la fața locului din 06 mai 2025; fototabel; procesul-verbal de ieșire la fața locului din 11 septembrie 2025; fototabel; răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanica nr. 34/20/4-14003 din 03 iulie 2026 2025; răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanica nr. 34/20/4-23750 din 05 noiembrie 2025; explicațiile debitoarei ***** din 30 iunie 2026; angajamentul debitoarei din 30 iunie 2026; capturi foto; somația nr. 177-882/2024 din 05 august 2026; avizele de recepție și citații; interpelarea nr. 177-882/2024 din 05 august 2026; răspunsul Primăriei comunei Cotul Morii nr. 45-02/1-37 din 13 august 2026; fișa personală a debitorului, precum şi alte înscrisuri care au fost examinate în cadrul şedinţei de judecată şi care în cumul luate dovedesc fără echivoc vinovăţia lui ***** în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Aşadar, latura subiectivă se realizează prin intenţie directă sau indirectă. În ambele cazuri făptuitorul îşi dă seama că, acţiunea atinge atât interesul public, cât şi drepturile, interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice şi juridice şi creează o stare de pericol pentru buna desfăşurare a activităţii autorităţilor publice. Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relaţiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administraţiei publice, organelor de drept şi a altor organe de stat.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acţiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris şi prin neîntreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă etc.

De asemenea, latura subiectivă se manifestă prin intenţie directă, astfel ca făptuitorul să conştientizeze că, prin acţiunile sau inacţiunile sale nu execută intenţionat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanţei de judecată şi doreşte acest rezultat. Motivele neexecutării intenţionate nu influenţează la încadrarea faptei.

În respectivul caz, instanţa de judecată stabileşte că, debitorul *****, o perioadă îndelungată de timp, nu a întreprins nici o acţiune în vederea executării hotărârii instanței de judecată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat de mai multe ori încălcarea articolului 6 § 1 din Convenţie şi articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie în cauzele care vizau chestiuni similare ca şi în prezenta cauză (*a se vedea Prodan c. Moldovei, nr.49806/99, §56 şi 62, CEDO 2004-III (extrase), Olaru şi alţii c. Moldovei, citată supra, § 41, dar şi alte hotărâri cu conţinut asemănător*). În plus, pentru neexecutarea hotărârilor judecătoreşti, tot Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat de nenumărate ori statul Republica Moldova, situaţii de fapt care nu au fost luate în considerație de către debitorul *****.

Examinând astfel materialele prezentate de către agentul constatator, instanţa de judecată consideră că, făptuitorul, nu poate invoca careva fapte sau argumente care ar convinge instanţa şi să ajungă la o concluzie privind nevinovăţia făptuitorului în comiterea

contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional, cu atât mai multă că făptuitorul nici nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a prezenta careva probe pertinente şi concludente care să-i justifice acţiunile/inacţiunile care ar fi stat la baza neexecutării hotărârii instanţei de judecată.

În principiu, motivele neexecutării hotărârii judecătoreşti în cazul dat nu influenţează la încadrarea faptei, din care cauză instanţa de judecată consideră că, în speţă omisiunea de a executa hotărârea judecătorească pronunţată în favoarea creditorului o perioadă îndelungată constituie o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenţie şi a articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie.

Soluţionând cauza contravenţională, instanţa de judecată a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, a evidenţiat la fel circumstanţele care dovedesc vinovăţia lui *****, iar ca consecinţă, în urma aprecierii probelor cercetate în şedinţă în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată stabileşte ca fiind dovedită în tot vinovăția lui ***** în neexecutarea obligațiilor prevăzute de codul de executare, pentru care faptă şi va fi recunoscut vinovat şi, corespunzător, supus răspunderii contravenţionale pentru contravenția prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Careva circumstanţe care ar atenua răspunderea lui *****, instanţa de judecată nu stabileşte, iar ca circumstanţe agravante, instanţa de judecată reţine pentru făptuitor doar continuarea comportării ilicite, contrar somaţiei de a se pune capăt unei astfel de comportări.

Deopotrivă, necesită de ţinut cont şi de scopul legii contravenționale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenţii.

Constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanța de judecată consideră raţional ca lui ***** să i se aplice o sancţiune pecuniară în concordanţă cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi a cărei mărime va fi prevăzută de respectiva norma materială contravenţională.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1), pct. 1) lit. b) şi alin. (2), art. 421, art. 460, art. 462 din Codul Contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat *****, născută la *****, IDNP -0 *****, de săvârșirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravenţional, aplicându-i-se o sancţiune contravenţională cu amendă în mărime de 30 (*treizeci*) unităţi convenţionale, ceea

ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravenţional, va constitui 1 500 (*una mie cinci sute*) lei.

Se aduce la cunoştinţă lui ***** că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul Contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale şi, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecător **Sergiu Ciobanu**